

مقایسه روش PCR-RFLP با روش های بیوشیمیایی در تشخیص

عوامل سل ریوی انسانی

بهنام رفیعی^۱، دکتر علی اصغر فرازی^۲، داود صادقی^۳، سپیده غنی^۴، دکتر راضیه نظری^۵، دکتر روح اله کشاورز^۶

دکتر کیوان تدین^۶، دکتر نادر مصوری^{۶*}

^۱ کارشناس ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم، گروه میکروبیولوژی، ^۲ استادیار، دانشگاه علوم پزشکی اراک، گروه بیماری های عفونی و گرمسیری
^۳ کارشناس ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه زیست شناسی، ^۴ کارشناس ارشد، باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک
^۵ استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم، گروه میکروبیولوژی، ^۶ استادیار، موسسه واکسن و سرم سازی رازی کرج، بخش تولید و تحقیق توپرکولین و مالتین

چکیده

سابقه و هدف: بیماری سل هنوز هم یکی از مهم ترین عوامل مرگ و میر در بسیاری از کشورها است. کمپلکس مایکوباکتریوم توپرکیلوسیس از مجموعه ای از باکتری ها با شباهت ژنتیکی زیاد تشکیل شده است که با توجه به طولانی بودن زمان کشت تعیین هویت آن ها بسیار مشکل است. هدف از این پژوهش، ارزیابی روش PCR-RFLP برای افتراق مایکوباکتریوم توپرکیلوسیس و مایکوباکتریوم بویس و مقایسه نتایج آن با آزمون های بیوشیمیایی است.

مواد و روش ها: ۶۸ نمونه خلط از بیماران سل ریوی با اسمیر مثبت از مراکز بهداشتی و درمانی استان مرکزی جمع آوری و در محیط کشت های اختصاصی کشت شد. همچنین ۱۰ جدایه مایکوباکتریوم بویس مربوط به مناطق مختلف ایران و ۶ سویه استاندارد مایکوباکتریوم برای مقایسه استفاده گردید. پس از انجام تست های بیوشیمیایی، آزمون PCR براساس ژن کاذب *oxyR* انجام گرفت. سپس الگوی برش محصول تکثیر یافته با استفاده از آنزیم *AluI* مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته ها: در همه جدایه های انسانی مایکوباکتریوم توپرکیلوسیس یک قطعه و در جدایه های گاوی ۳ قطعه پس از برش توسط آنزیم مشاهده شد. از نمونه های مورد پژوهش تنها در یک مورد مایکوباکتریوم بویس تشخیص داده شد. همچنین نتایج حاصل از آزمون PCR-RFLP با نتایج حاصل از تست های بیوشیمیایی هماهنگی ۱۰۰٪ داشت.

نتیجه گیری: روش PCR-RFLP روشی سریع و دقیق به منظور افتراق مایکوباکتریوم بویس از سایر اعضای کمپلکس مایکوباکتریوم توپرکیلوسیس می باشد و می تواند در تشخیص اولیه و درمان مورد استفاده قرار گرفت.

واژگان کلیدی: کمپلکس مایکوباکتریوم توپرکیلوسیس، PCR-RFLP، ژن کاذب *oxyR*

پذیرش برای چاپ: اردیبهشت ۸۹

دریافت مقاله: بهمن ۸۸

مقدمه

شیوع ایدز در جهان افزایش یافته است. سازمان بهداشت جهانی تخمین زده است که اگر کنترل شیوع این بیماری در جهان بیشتر نگردد در فاصله سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ نزدیک به یک میلیارد نفر از مردم جهان آلودگی جدید به آن پیدا می کنند. از این تعداد تخمین

میزان گسترش بیماری سل پس از چندین دهه کاهش، هم زمان با

آدرس برای مکاتبه: کرج، حصارک، موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی، بخش

تولید و تحقیق توپرکولین و مالتین.

تلفن: ۰۹۱۲۲۶۱۱۴۳۸ پست الکترونیک: nmosavari@yahoo.com

مواد و روش ها

الف) نمونه گیری، جداسازی، کشت و تعیین هویت جدایه ها: ۶۸ نمونه خلط از بیماران اسمیر مثبت از مراکز بهداشتی و درمانی استان مرکزی جمع آوری شد. نمونه ها پس از آلودگی زدایی و فرآوری با روش N-استیل - L-سیستین روی محیط لونشتاین جانسون گلیسرین دار و پیرووات دار (شرکت مرک، آلمان) کشت داده شدند (۱۳). ۱۰ جدایه مایکوباکتریوم بویس از بخش رفرانس سل گاوی کشور واقع در مؤسسه واکسن و سرم سازی رازی کرج (جدا شده از غدد لنفاوی گاوی) نیز مورد مطالعه قرار گرفت. همچنین از سویه های استاندارد سل انسانی (ATCC 35808) C، و (ATCC 35810) DT، (ATCC 25618) H37RV، و (ATCC 35809) PN و سویه های استاندارد سل گاوی (ATCC 35726) AN5 و (ATCC 1173p2) BCG برای مقایسه استفاده گردید.

پس از گذشت زمان گرم خانه گذاری (۸-۶ هفته)، شناسایی اولیه با رنگ آمیزی زیل نلسون انجام گرفت و تمام باکتری های رشد یافته از چهار گروه، مقاوم به اسید بودند. سپس آزمون های بیوشیمیایی مانند تجمع نیاسین، احیای نترات، فعالیت کاتالازی در دماهای ۲۲ و ۶۸ درجه سانتی گراد و بررسی اثر تیوفن ۲ - کربوکسیلیک هیدرازید اسید (TCH) انجام گرفت (۱۴).

ب) واکنش زنجیره ای پلی مرز: DNA ژنومی مایکوباکتریوم ها با روش استاندارد مورد تأیید سازمان بهداشت جهانی soolingen Van، با استفاده از ایزوآمیل الکل کلروفوم و CTAB استخراج شد (۱۵). برای تکثیر ژن کاذب *oxyR*، از پرایمرهای طراحی شده 5' - GGTGATATATCAACACATA - 3' و 5'-CTATGCGATCAGGCGTACTTG - 3' استفاده شد. مخلوط واکنش در هر میکروتیوب شامل: ۴/۵ میکرولیتر بافر PCR (10X) حاوی $MgCl_2$ و KCl، ۰/۵ میکرولیتر مخلوط dNTPs، امیکرولیتر از پرایمرهای پیشرو و معکوس با غلظت ۱۵pmol/μl و ۱/۲۵U آنزیم DNA پلی مرز Taq (شرکت سینازن، ایران)، ۳ میکرولیتر DNA (۱۰۰ng/μl) و ۱۵ میکرولیتر آب مقطر استریل در حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر بود. سپس واکنش PCR در شرایط واسرشت شدن ابتدایی در دمای ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت یک دقیقه و سپس تکثیر در ۳۰ دور (واسرشت شدن

زده می شود که ۲۰۰ میلیون نفر بیمار و ۳۵ میلیون نفر مرگ به دنبال داشته باشد (۱). یکی از مشکلات بیماری سل، سرعت تشخیص این بیماری است. برای تشخیص عامل بیماری روش رنگ آمیزی زیل نلسون از دقت و حساسیت پایینی برخوردار (بین ۲۰ تا ۷۰ درصد) است. همچنین کشت خلط نیز مستلزم گذشت زمان طولانی ۲ تا ۴ ماه می باشد (۴-۲). در حال حاضر مهم ترین راه تشخیص این باکتری، کشت و برای تعیین هویت این باکتری استفاده از آزمون های بیوشیمیایی مختلف مانند تجمع نیاسین و احیای نترات می باشد. برای تشخیص روش های دیگری مانند ایمونوفلورسانس و الایزا، رادیوایمنواسی، تست تثبیت کمپلمان و تست هماگلوتینین نیز وجود دارد. اما حساسیت روش های یاد شده بین ۱۶ تا ۸۸ درصد و ویژگی آن ها بین ۶۲ تا ۱۰۰ درصد گزارش شده است (۸-۵). در سال های اخیر روش های جدیدتری مانند انگشت نگاری DNA برای تعیین گونه کمپلکس مایکوباکتریوم توبریکلوسیس مطرح شده است. اما روش هایی مانند IS6110-RFLP که برای اهداف اپیدمیولوژیکی مناسب می باشند، به دلیل هزینه زیادشان مورد استقبال قرار نگرفته اند (۹) و (۱۰). یکی از روش های پرکاربرد مولکولی برای تشخیص سریع گونه های مایکوباکتریوم، روش PCR-RFLP است که در آن تکنیک های PCR (Polymerase Chain Reaction) و RFLP (Restriction Fragment Length Polymorphism) همراه با هم استفاده می شوند. در این روش قطعه خاصی از DNA پس از تکثیر با استفاده از روش PCR توسط آنزیم های محدود کننده برش خورده و قطعات DNA حاصل بر روی ژل آگارز از طریق چشمی آنالیز می گردند (۱۱). ژن کاذب *oxyR* یک ژن کاذب با اندازه ۵۴۸ جفت باز است که در تمامی کمپلکس مایکوباکتریوم توبریکلوسیس ها مشترک می باشد (۱۲). هدف از این پژوهش، ارزیابی روش مولکولی PCR-RFLP براساس ژن کاذب *oxyR* و به منظور افتراق جدایه های مایکوباکتریوم توبریکلوسیس انسانی و جدایه های مایکوباکتریوم بویس و مقایسه آن با سویه های استاندارد انسانی C، DT، PN و H37RV و سویه های گاوی BCG و AN5 و همچنین مقایسه روش مولکولی با آزمون های بیوشیمیایی بود.

جدول ۱: نتایج آزمون های بیوشیمیایی برای افتراق مایکوباکتریوم توبریکلوسیس و مایکوباکتریوم بویس.

گونه	تولید نیاسین	کاتالاز ۲۲°C	کاتالاز ۳۷°C	احیای نترات	کشت در محیط واجد TCH
مایکوباکتریوم توبریکلوسیس	+	+	-	+	+
مایکوباکتریوم بویس	-	-	-	-	-

مایکوباکتریوم توبریکلوسیس شناسایی شدند. یک نمونه جدا شده به عنوان مایکوباکتریوم بویس شناسایی گردید که نتایج آزمون های بیوشیمیایی آن مشابه ۱۰ جدایه گاوی مایکوباکتریوم بویس مورد پژوهش بود (جدول ۱).

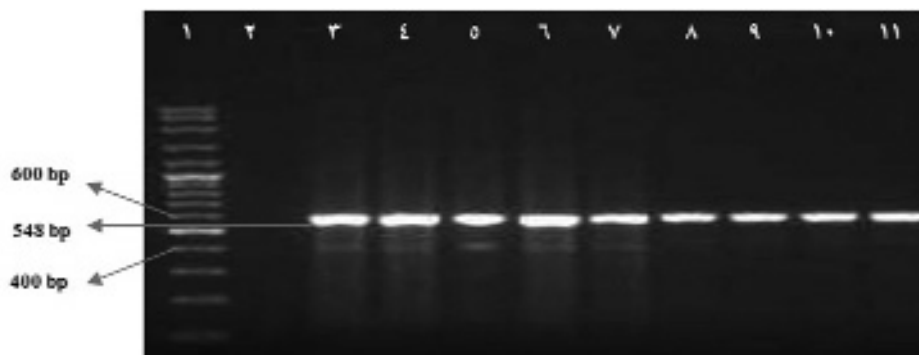
ب) نتایج آزمون *PCR-RFLP*: با استفاده از آزمون PCR مشخص شد که تمامی سویه های استاندارد، ژن کاذب *oxyR* به اندازه ۵۴۸ جفت باز دارند (شکل ۱). در مایکوباکتریوم بویس به دلیل داشتن ۴ جایگاه برشی، پس از هضم آنزیمی با *AluI*، ۵ قطعه ۲۳۶، ۱۴۸، ۷۹، ۵۵ و ۳۰ جفت بازی مورد انتظار می باشد. اما به دلیل اندازه کوچک قطعات ۵۵ و ۳۰ جفت بازی، تنها الگوی ۳ باندى ۲۳۶، ۱۴۸ و ۷۹ جفت بازی قابل مشاهده بود (شکل ۲). در سایر کمپلکس مایکوباکتریوم توبریکلوسیس ها قطعات ۲۳۶، ۲۷۷، ۵۵ و ۳۰ جفت بازی به دلیل وجود ۳ جایگاه برش قابل انتظار است. اما به دلیل اندازه کوچک قطعات ۵۵ و ۳۰ جفت بازی و نزدیکی قطعات ۲۳۶ و ۲۲۷ جفت بازی، تنها یک الگوی ۲۳۰ جفت بازی قابل رؤیت بود. مقایسه نتایج حاصل از روش *PCR-RFLP* با آزمون های بیوشیمیایی هماهنگی ۱۰۰٪ آزمون های یاد شده را نشان داد. همچنین نتایج نشان داد که عامل اصلی سل ریوی در استان مرکزی مایکوباکتریوم توبریکلوسیس می باشد.

در دمای ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت ۲۱ ثانیه، اتصال پرایمرها در دمای ۵۵ درجه سانتی گراد به مدت ۲۱ ثانیه و تکثیر در دمای ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت ۲۲ ثانیه) و تکثیر نهایی در دمای ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت ۵ دقیقه صورت پذیرفت. سپس محصول PCR، بر روی ژل آگارز ۱/۵٪ در کنار نشانگر ۱۰۰bp (شرکت Roche، آلمان) الکتروفورز و سپس ژل در اتیدیوم بروماید ۰/۰۳ درصد رنگ آمیزی و توسط دستگاه ژل داگ (شرکت Biorad، آمریکا) تصویر برداری شد.

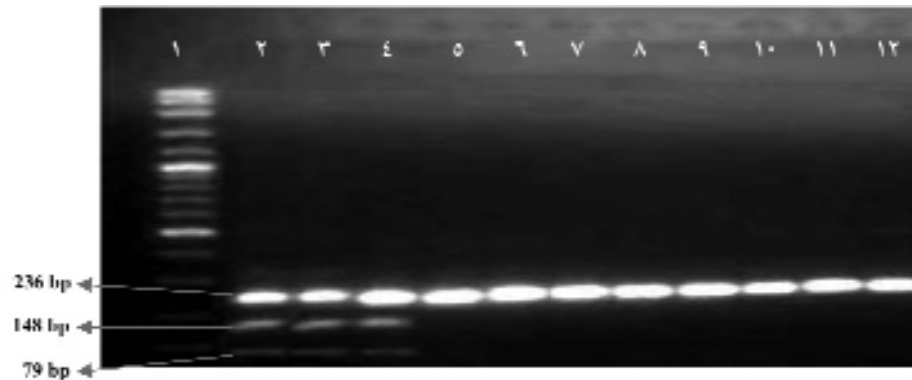
ج) واکنش *PCR-RFLP*: پس از مشاهده باندهای ۵۴۸ جفت بازی مورد نظر به عنوان محصول PCR، از آنزیم برش دهنده *AluI* (شرکت Roche، آلمان) برای هضم محصول PCR استفاده گردید (۱۲). به منظور هضم آنزیمی، ۱ μl محصول PCR همراه با ۰/۶ μl از آنزیم *AluI* (۱۰U / μl) و ۵ μl بافر آنزیم ۱۰X و ۳۴/۴ μl آب مقطر استریل در حجم نهایی ۵۰ μl به مدت ۱ ساعت در بن ماری ۳۷ درجه سانتی گراد قرار داده شد.

یافته ها

الف) نتایج تست های بیوشیمیایی: بر اساس آزمون های بیوشیمیایی، ۶۷ نمونه از ۶۸ نمونه جدا شده از بیماران سل ریوی،

شکل ۱: تکثیر ژن کاذب *oxyR* (ستون ۱) سایز مارکر، (۲) کنترل منفی، (۳) سویه استاندارد BCG، (۴-۷) به ترتیب سویه های استاندارد انسانی H37RV، DT، C، PN و (۸-۱۱) جدایه های مایکوباکتریوم توبریکلوسیس انسانی استان مرکزی.

شکل ۲: PCR-RFLP بر مبنای ژن کاذب *OxyR*. ستون (۱) ساین مارکر، (۲) سویه استاندارد BCG، (۳) جدایه گاوی مایکوباکتریوم بویس (آرشیو موسسه رازی)، (۴) جدایه انسانی مایکوباکتریوم بویس، (۵-۷) به ترتیب سویه های استاندارد انسانی H37RV، DT، C و ۱۲-۸) جدایه های مایکوباکتریوم توبریکلوسیس انسانی (استان مرکزی).

گونه های مختلف مایکوباکتریوم پیشنهاد شده است که از این میان روش PCR-RFLP از مزیت هایی چون سریع و آسان بودن برخوردار می باشد (۱۶ و ۱۷). مناطق دیگری نیز وجود دارند که پلی مورفیسم تک نوکلئوتیدی دارند و باعث ایجاد تمایز بین مایکوباکتریوم بویس و مایکوباکتریوم توبریکلوسیس می شوند. در مطالعه استرمن (Sterman) و همکاران، تغییرات تک بازی توالی *narGHJI* که کد کننده فعالیت احیای نیترات در مایکوباکتریوم توبریکلوسیس است، مورد بررسی قرار گرفت (۱۸). وارن (Warren) و همکاران در سال ۲۰۰۶ روش PCR چندگانه با استفاده از ۴ دسته پرایمر ۳ تایی بر پایه حضور یا عدم حضور توالی های RD1، RD4، RD9 و RD12 برای شناسایی و تفکیک اعضای کمپلکس مایکوباکتریوم توبریکلوسیس طراحی کردند (۱۹). در مطالعه ای در ایران پلی مورفیسم تک نوکلئوتیدی در مورد ژن بتا ۱ رسپتور اینترلوکین ۱۲ با استفاده از آزمون PCR-RFLP به منظور شناسایی ارتباط میان پلی مورفیسم این ژن و بیماری سل ریوی صورت پذیرفت و نتایج الگوهای PCR-RFLP از گروه هدف بیمار و گروه شاهد سالم کاملاً یکسان بود و مشخص شد هیچگونه ارتباطی میان پلی مورفیسم ژن بتا ۱ رسپتور اینترلوکین ۱۲ و سل ریوی وجود ندارد (۲۰). با توجه به این که در این مطالعه از یک بیمار سل ریوی، مایکوباکتریوم بویس جداسازی و شناسایی گردید. این موضوع می تواند با شرایط بهداشتی محیط زندگی بیمار و ارتباط مستقیم با دام های آلوده و نیز تغذیه از محصولات لبنی مربوط به گاو آلوده به مایکوباکتریوم بویس ارتباط داشته باشد. سل گاوی

بحث

محققان توانسته اند با بررسی ژنوم کمپلکس مایکوباکتریوم توبریکلوسیس مناطقی را بیابند که بیشتر دچار جهش می شوند. این مناطق به طور عمده مربوط به نواحی ژن های کاذب می باشند. زیرا ژن های کاذب نسبت به ژن های عمل کردی بیشتر دچار تغییر می شوند، از جمله این مناطق می توان به منطقه ۵۴۸ جفت بازی *OxyR* اشاره نمود، نوکلئوتید ۲۸۵ از قطعه مذکور در ژنوم مایکوباکتریوم بویس حاوی باز آدنین می باشد این در حالی است که در ژنوم سایر کمپلکس مایکوباکتریوم توبریکلوسیس ها این نوکلئوتید حاوی باز گوانین است که باعث از بین رفتن یک جایگاه عمل کرد آنزیم *AluI* طی آزمون PCR-RFLP می شود، بنابراین قطعه *OxyR* در مایکوباکتریوم بویس واجد ۴ سایت برشی و در سایر اعضای کمپلکس مایکوباکتریوم توبریکلوسیس واجد ۳ سایت برشی برای آنزیم محدود کننده *AluI* می باشد، به طوری که در مطالعه مشابهی که توسط سریواتسان (Sreevatsan) و همکاران بر اساس این روش انجام گرفته است، پلی مورفیسم تک نوکلئوتیدی در ژن کاذب *OxyR* را برای افتراق ۱۰۵ جدایه کمپلکس مایکوباکتریوم توبریکلوسیس مورد بررسی قرار دادند که مشخص شد ۷۶ جدایه مایکوباکتریوم توبریکلوسیس و ۲۹ جدایه مایکوباکتریوم بویس بودند و بین این یافته ها و نتایج حاصل از آزمایش های بیوشیمیایی هماهنگی ۱۰۰٪ وجود داشت. نتایج پژوهش یاد شده با نتایج پژوهش حاضر کاملاً هم خوانی داشت (۱۲). به طور کلی روش های مولکولی متعددی برای تشخیص دقیق

نتیجه گیری

بررسی های مولکولی براساس روش PCR-RFLP به خوبی می تواند گونه های مایکوباکتریوم را از هم تمایز دهد. همچنین با توجه به احتمال جداسازی مایکوباکتریوم بویس از انسان، آزمون PCR-RFLP بر مبنای ژن کاذب *oxyR* می تواند در تشخیص سریع و فرآیند درمان بسیار سودمند باشد. اما برای کاربردی شدن این روش در آزمایشگاه های بالینی در کشور نیاز به پژوهش های گسترده تری وجود دارد.

تشکر و قدر دانی

نویسندگان این مقاله از بخش تحقیق و تولید تویرکولین و مالئین مؤسسه واکسن و سرم سازی رازی کرج و پرسنل محترم درمانگاه سل مرکز بهداشت استان مرکزی به دلیل همکاری صمیمانه کمال امتنان را دارند.

معمولاً در انسان به شکل تک گیر (فعال شدن عفونت قدیمی در افراد سالمند یا مهاجرین مناطق ریشه کن نشده سل گاوی) در کم تر از ۱٪ از کل موارد سل مشاهده می شود. تعیین میزان شیوع و بروز عفونت های انسانی ناشی از مایکوباکتریوم بویس بسیار اهمیت دارد و به عنوان یک شاخص بهداشتی مهم در جوامع انسانی مطرح می باشد (۲۱ و ۲۲). عفونت در انسان بیشتر از طریق مصرف فرآورده های غذایی حاوی این باکتری ایجاد می شود، علت موازی نبودن میزان شیوع این باکتری در گاوها و انسان را به حساسیت پایین انسان به این عفونت مرتبط دانسته اند (۲۳). این در حالی است که ایزابل (Esabel) و همکاران در سال ۲۰۰۸ در مطالعه ای که در ۱۰ کشور آمریکای لاتین در مورد سل گاوی در انسان انجام دادند نشان دادند که در یکی از شهرهای آرژانتین از ۲۱۷۵ مورد سل گزارش شده در سال ۱۹۷۱، در ۳۸ مورد آلودگی به مایکوباکتریوم بویس وجود دارد. اما در همین شهر پس از برنامه کنترل سل در سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۶ تنها ۱۲ مورد مایکوباکتریوم بویس شناسایی شد. به طور کلی با توجه به این که یکی از دلایل اصلی مرگ و میر ناشی از سل ریوی در کشورهای در حال توسعه، ضعف و تاخیر در تشخیص قطعی است، بنابراین تشخیص به موقع این بیماری اهمیت بسیار زیادی دارد (۲۴ و ۲۵).

References

1. Sohn KY, Shrestha S, Khagi A, Malla SS, Pokharel BM, Khanal MP, Rijal B, Bajracharya P. Polymerase chain reaction detection of *Mycobacterium tuberculosis* from sputum. J Nepal Med Assoc. 2003; 42: 65-70.
2. Shinnick TM, and Good RC. Mycobacterial taxonomy. Europ J Clin Microbiol Infect Dis. 1994; 13(11): 884-901.
3. Salián NV, Rish JA, Eisenach KD, Cave MD, Bates JH. Polymerase chain reaction to detect *Mycobacterium tuberculosis* in histologic specimens. Am J Respir Crit Care Med. 1998; 158(4): 1150-1156.
4. Palomino JC. Nonconventional and new methods in the diagnosis of tuberculosis: Feasibility and applicability in the field. Eur Respir J. 2005; 26(2): 339-350.
5. Collins DM, Erasmuson SK, Stephens DM, Yates GF, De Lisle GW. DNA fingerprinting of *Mycobacterium bovis* strains by restriction fragment analysis and hybridization with insertion elements IS1081 and IS6110. J Clin Microbiol. 1993; 31 (5):1143-1147.
6. Pavlik I, Yayo Ayelle W, Havelkova M, Svejnochova M, Katalinik-Jankovic V, Zolnir-Dovc M. *Mycobacterium bovis* in human population in four Central European countries during 1990-1999. Vet Med - Czech. 2003; 48(4): 90-98.
7. Cruciani M, Mengoli C. An overview of meta-analyses of diagnostic tests in infectious diseases. Infect Dis Clin North Am. 2009; 23(2): 225-267.
8. Ben-selma W, Harizi H, Marzouk M, Ben Kahla I, Ben Lazreg F, Ferjeni A, Boukadida J. Evaluation of the diagnostic value of measuring IgG, IgM and IgA antibodies to mycobacterial A60 antigen in active tuberculosis. Diagn Microbiol Infect Dis. 2010; 68(1): 55-59.

9. Heifets LB, and Good RC, Current laboratory methods for the diagnosis of tuberculosis. In: Bloom BR, ed. Tuberculosis: pathogenesis, protection, and control. Washington DC; American Society for Microbiology. 1994: 85-109.
10. Murray M, Nardell E. Molecular epidemiology of tuberculosis: achievements and challenges to current knowledge. Bull World Health Organ. 2002; 80(6): 477-482
11. Chimara E, Ferrazoli L, Ueky SY, et al. Reliable identification of mycobacterial species by PCR restriction enzyme analysis (PRA)-hsp65 in a reference laboratory and elaboration of a sequencebased extended algorithm of PRA-hsp65 patterns. BMC Microbiol. 2008; 8: 48.
12. Sreevatsan S, Escalante P, Pan X, Gillies DA, Siddiqui S, Khalaf CN, Kreiswirth BN, Bifani P, Adams LG, Ficht T, Perumaalla VS, Cave MD, van Embden JD, Musser JM. Identification of a polymorphic nucleotide in oxyR specific for Mycobacterium bovis. J Clin Microbiol. 1996; 34(8): 2007-2010.
13. Jeon CY, Hwang SH, Min JH, Prevots DR, Goldfeder LC, Lee H, Eum SY, Jeon DS, Kang HS, Kim JH, Kim BJ, Kim DY, Holland SM, Park SK, Cho SN, Barry CE 3rd, Via LE. Extensively drug-resistant tuberculosis in South Korea: risk factors and treatment outcomes among patients at a tertiary referral hospital. Clin Infect Dis. 2008; 46(1): 42-49.
14. Van Soolingen D, de Haas PE, Kremer K. Restriction fragment length polymorphism (RFLP) typing of mycobacteria. Methods Mol Med. 2001; 54: 165-203.
15. Collins CH, Grange JN, Yates MD. Tuberculosis bacteriology. 2 nd edn. Oxford: Butter word- Heinemann. 1997; pp. 110-117.
16. Alcaide F, Richter I, Bernascoin C, Springer B, Hagenau C, Schulze-R?bbecke R, Tortoli E, Mart?n R, B?ttger EC, Telenti A. Heterogeneity and clonality among isolates of Mycobacterium kansasii: implications for epidemiological and pathogenicity studies. J Clin Microbiol. 1997; 35(8): 1959-1964.
17. Devallois A, Goh KS, Rastogi N. Rapid identification of mycobacteria to species level by PCR- restriction fragment length polymorphism analysis of the hsp65 gene and proposition of an algorithm to differentiate 34 mycobacterial species. J Clin Microbiol. 1997; 35(11): 2969-2973.
18. Stermann M, Bohrsen A, Diephaus C, et al. Polymorphic nucleotide within the promoter of nitrate reductase (NarGHJ) is specific for Mycobacterium tuberculosis. J Clin Microbiol. 2003; 41(7): 3252-3259.
19. Warren RM, Gey van Pittius NC, Barnard M, Hesselning A, Engelke E, de Kock M, Gutierrez MC, Chege GK, Victor TC, Hoal EG, van Helden PD. Differentiation of Mycobacterium tuberculosis complex by PCR amplification of genomic regions of difference. Int J Tuberc Lung Dis. 2006; 10(7): 818-822.
20. Sadai jahromi N, Frania P, Kargar M, Kazempour M, Noruzi J, Masjedi MR, Velayati AA. Relationship between interleukin12 receptor beta1 gene polymorphisms with pulmonary tuberculosis among the Iranian population. J Microb World. 2009; 2: 113-116. [In persian]
21. Biet F, Boschioli ML, Thorel MF, Guilloteau LA. Zoonotic aspects of Mycobacterium bovis and Mycobacterium avium-intracellulare complex (MAC). Vet Res. 2005; 36(3): 411-436.
22. Blazquez J, Espinosa de Los Monteros LE, Samper S, Martin C, Guerrero A, Cobo J, Van Embden J, Baquero F, Gomez-Mampaso E. Genetic characterization of multidrug-resistant Mycobacterium bovis strains from a hospital outbreak involving human immunodeficiency virus positive patients. J Clin Microbiol. 1997; 35(6): 1390-1393.
23. de la Rua-Domenech R. Human Mycobacterium bovis infection in the United Kingdom: Incidence, risks, control measures and review of the zoonotic aspects of bovine tuberculosis. Tuberculosis (Edinb). 2006; 86(2): 77-109.
24. de Kantor IN, Ambroggi M, Poggi S, Morcillo N, Da Silva Telles MA, Osorio Ribeiro M, Garzon Torres MC, Llerena Polo C, Ribon W, Garcia V, Kuffo D, Asencios L, Vasquez Campos LM, Rivas C, de Waard JH. Human Mycobacterium bovis infection in ten Latin American countries. Tuberculosis (Edinb). 2008; 88(4): 358-365.
25. Rezaeetalab F, Akbari H, Rezaeetalab GH. A delay in diagnosis patient with pulmonary tuberculosis. Med J Mashhad Univ Med Sci. 2008; 51(99): 37-40 [In persian].

Comparison of PCR-RFLP and Biochemical Methods for Detection of Human Pulmonary Tuberculosis Agents

Behnam Rafiee¹, Ali asghar Farazi², Davoud Sadeghi³, Sepideh Ghani⁴, Razieh Nazari⁵, Rohulah Keshavarz⁶, Keyvan Tadayon⁶, Nader Msavari⁶

¹M.Sc., Department of Microbiology, Qom Branch, Islamic Azad University, Qom, Iran.

²Assistant professor, Department of Infectious and Tropical Diseases, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran.

³M.Sc., Department of Biology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

⁴M.Sc., Young Researcher's Club, Arak Branch, Islamic Azad University, Arak, Iran.

⁵Assistant Professor, Department of Microbiology, Qom Branch, Islamic Azad University, Qom, Iran.

⁶Assistant Professor, Razi Vaccine & Serum Research Institute, Karaj, Iran.

Abstract

Background and Objective: Tuberculosis is one of important cause of death in several countries. *Mycobacterium tuberculosis* complex is consisted of homogenous slow growing mycobacteria that their isolation and identification are difficult and time consuming. The objective of this study was to evaluate a molecular method for differentiation of *Mycobacterium tuberculosis* from *Mycobacterium bovis*, and at the same time, to compare the method with biochemical tests.

Material and methods: In this study 68 sputum specimens were collected from the smear positive patients who hospitalized in health centers of Markazi province. The samples were cultivated in the specialized cultures. Also, 10 isolates of *Mycobacterium bovis* that were obtained from different area of Iran as well as 6 standard strains have been used for comparison. After performance of biochemical tests, *oxyR* pseudogene was amplified by PCR and the PCR products were digested by *AluI* endonuclease.

Results: The digestion on PCR products of *Mycobacterium tuberculosis* and *Mycobacterium bovis* showed one and three fragment panel, respectively, on the gele. Only one isolate of human *Mycobacterium bovis* strain has been identified. The results of PCR-RFLP were consistent with biochemical tests.

Conclusion: Since PCR-RFLP is a rapid and accurate method for differentiation between *Mycobacterium bovis* and other *Mycobacterium tuberculosis* complex and the results are important in terms of diagnosis and treatment of tuberculosis.

Keywords: *Mycobacterium tuberculosis* complex, PCR-RFLP, *oxyR* pseudogene

Correspondence to: Nader Mosavari

Tel: +989122611438

Email:nmosavari@yahoo.com

Journal of Microbial World 2010 3(2): 110-115